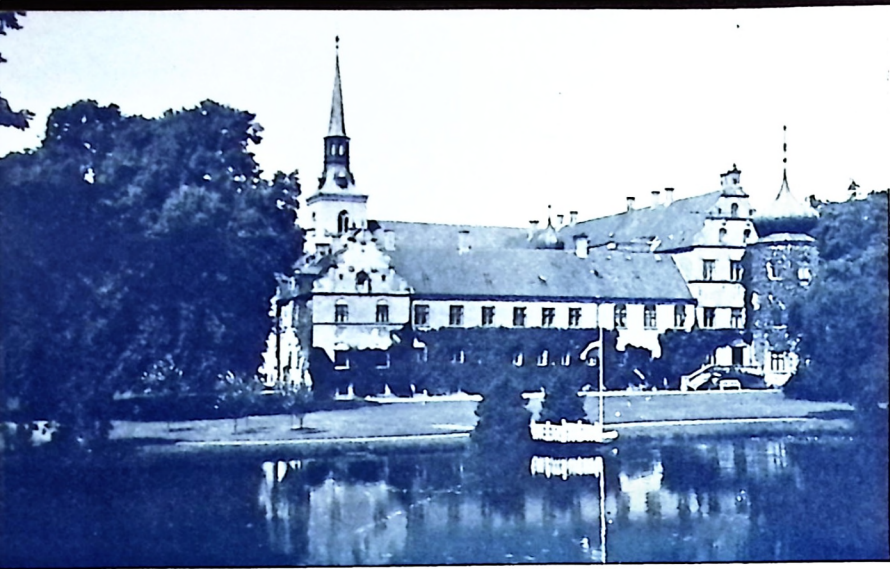

3.
til
13.
Juli

1
9
3
6

Pigene =

Spejderne

Udgivet af Det danske Pigespejderkorps
Redigeret af Fru Hanna Holmblad-Lund

JUBILÆUMSLEJR-NUMMER

Nr. 7 — September 1936

Kære allesammen!

Jeg har været i Parken, og jeg har været paa Lejrpladsen, siden I alle er rejst. Man kunde se Sporene fra „Gaderne“, ellers var der saa tomt, men naar jeg lukkede Øjnene, var det, som om jeg saa hele Marken igen befolket med alle jeres travle, ivrige Skikkelser — jeg saa de to store Flag — Dannebrog og Verdensflaget — og alle vore Gæsters forskellige Flag vaje over Lejrpladsen.

Naar jeg tænker tilbage paa Lejren, mindes jeg med størst Glæde alle jeres glade Ansigter. Vi kunde mærke fra den første Dag, at I kom til Korinth med stor Forventningsglæde til Jubilæumslejren, men at I paa den anden Side var parate til hver især at tage et Tag med i hele det Maskineri, som saadan en stor Sammenkomst kræver. Tak, fordi I bragte Arbejdsiver og Humør til Lejren, og jeg haaber, I alle har mærket, at netop ved i Fællesskab at føle et Ansvar og udføre et Arbejde bliver en Spejderlejr's Sukces til.

Ordet Sukces løb mig i Pennen, men jeg lader det staa, for denne Lejr blev en Sukces, og I har allesammen været med til at skabe den, og det kan I være stolte af.

Men vi havde ogsaa saa ualmindelig gode Betingelser for at faa en vellykket Lejr, som vi ikke kan være taknemmelige nok for.

Solen skinnede hver eneste Dag og gjorde jer dejligt sommerbrune — hvad der klæder jer godt i den lyseblaa Lejrkittel.

Og saa tror jeg, man skal lede længe efter en kønnere Lejrplads end den, vi havde. Jeg har faaet mange Breve fra Spejdere baade herhjemme fra og fra andre Lande. Gennem dem alle lyder det: Hvor var der enestaaende smukt paa Brahetrolleborg!

Men det var jo ikke „bare“ det, at vi fik Lov at være der, nej, det var den enestaaende Gæstfrihed, hvormed vi blev modtaget, som satte det ekstra Plus over de glade Lejrdage. Og den største Glæde gjorde Grevinden os ved at være blandt os i Lejren hver eneste Dag — fra tidlig Morgen til sen Aften — altid parat til at hjælpe, altid med et Smil og en munter Bemærkning paa Læben.

Dette Nummer af Bladet skulde være et Minde om Lejren. Tak til alle, som med Billeder og skrevne Ord har været med til at skabe det. Og jeg sender det ud til jer alle med Ønsker om, at den fælles Vilje til godt Samarbejde og Glæde over at være Spejder, som lyste en i Mode i Lejren, ogsaa vil lyse over det daglige Spejderarbejde, som nu er i Gang i Troppene. Saa vil Jubilæumslejren bære Frugter langt ud i Fremtiden.

De hjerteligste Hilsener til jer alle! Redaktøren.

Det største Øjeblik i Lejren var, da Hendes kongelige Højhed Kronprinsessen dekorerede Spejderchefen med H. M. Kongens Belønningsmedalje i Guld.

Vi føler det i Korpset som en Anerkendelse af Pigespejderarbejdet i Danmark, at vor Spejderchef har faaet denne Udmærkelse. Men først og sidst glæder det os, at Spejderchefen har faaet officiel Anerkendelse for sit store, frivillige Arbejde blandt dansk Ungdom.

Vor Spejderchef har ikke altid haft lette Arbejdsvilkaar, men Chefen er et af de Mennesker, som vokser med hvert nyt Ansvar, der bliver lagt paa hende, og med hver ny Opgave, hun tager op.

Kære Spejderchef! Fra nær og fjern er Lykøskningerne strømmet til dig, men den varmeste og kærligste kommer her fra alle dine Spejdere i dit gamle Korps — fra den mindste Blaamejse og til alle vi gamle, som synes, det er dejligt at tage et Arbejde op i det Korps, hvor du altid fører an og altid skaber Fest over Arbejdet.

Vi er stolte over at have dig som Chef.

Til Lykke og Tak fra os allesammen! Redaktøren.

Kronprinsessens og Lady Baden-Powells Besøg i Lejren.

Var det ikke, som om Solen skinnede med dobbelt Glans over Lejren den 6. Juli? Der var Forventningsglæde at spore fra tidlig Morgen, og den fik heldigvis Udløsning tidlig paa Eftermiddagen, da vi alle stod i stiveste Galla til Parade for Kronprinsesse Ingrid. Ung og spændstig kom Kronprinsessen sammen med Lensgrevinden og Cheferne fra Parkindgangen. Hurtigt gik Hendes kongelige Højhed over Pladsen og stod saa pludselig paa Forhøjningen — en Pigespejder blandt alle os andre — under de to store, vajende Flag.

Det blev en festlig Parade, og ikke mindre festlig var den lange Forbideflering i Slotsalléen umiddelbart efter. Aldrig har alle vi mange blaa Pigespejdere været saa stolte over

at deltage i en March som i denne, hvor vi fik Lov til at bringe vor høje Protektrice vor Hønnør.

De Dage, Kronprinsessen var i Lejren, blev en Oplevelse for os allesammen. Hver eneste Lejrplads, hvert Køkken og mange Hundrede Telte fik Besøg, og jeg tror, Kronprinsessen har læst sin Tak i alle de mange straalende Øjne og Spejdersmil, der fulgte Kronprinsessen, hvor hun gik og stod.

Det er meget svært at udtrykke, hvor taknemmelige vi alle var, fordi Kronprinsesse Ingrid kom og tog Del i vort glade LejrLiv. Kronprinsesse Ingrid blev Spejder og Spejder imellem kaldt for „vor Solskinsprinsesse“ — Solprinsessen kom og skabte et Eventyr for 1700 Pigespejdere.

Kronprinsessen
og Lady
Baden-Powell

I to alt for korte Dage var Lady Baden-Powell i Lejren. Paa Forhaand havde de fleste danske Spejdere vist forbundet noget højtideligt, fjernt noget ved deres Verdenschef — det er nu ogsaa et besværligt Ord, alene det gør noget. Men pludselig en Dag stod denne Chef levende blandt os — og det var ikke „kun“ en Chef, men et straalende Menneske, der med Kærlighed og Varme kom os i Møde.

Med ægte Spejdersmil færdedes Lady Baden-Powell utrættelig i Lejren og saa paa vort Arbejde og bragte bare ved sin Nærværelse et Pust af, hvor stor og stærk Spejderbevægelsen er og skaber den, som tager den helt op og ser en Livsopgave deri. Lady Baden-Powells rosende Ord var som en Spore til at blive endnu dygtigere, hendes faste Haandtryk sagde: „Vi er mange, der staar sammen om de samme Opgaver!“

Sproget gjorde, at Lady Baden-Powells direkte Taler til os var ganske korte, men vi husker dem — de ligefremme, hjertevindende Ord, der blev sagt med dyb og varm Klang i Stemmen.

Lady Baden-Powells Besøg vil altid mindes som en stor Oplevelse blandt Danmarks Pigespejdere.

Red.

Kronprinsessen og Grevinde Reventlow
som interesserede Tilskuere

Lady Baden-Powell bydes Velkommen
til Korinth af Souschefen

Under Jubilæumslejren gav Lady Baden-Powell Pressen Lejlighed til et Interview. Maaske er Interview ikke den rette Betegnelse, for Lady Baden-Powell fortalte paa den een Gang myndige og blide Facon, der passer saa godt til hendes indtagende Væsen, og vi fire Tilhørere slugte hvert Ord, der faldt fra „Badiens“ Mund, og fulgte Smilet og Alvoren, der fandt saa intenst et Udtryk i hendes mørkebrune Øjne.

For mig var det en stor Oplevelse at høre Verdensspejderchefens Ord, saa stor, at jeg synes, det er Synd for alle jer Spejdere, der ikke hørte hende, og jeg vil derfor, saa vidt det er mig muligt, give jer et nøjagtigt Referat af, hvad jeres Chef fortalte. Skulde der forekomme nogle sproglige „Kluntetheder“, skyldes det min manglende Evne til at finde ramende Udtryk paa Dansk for Lady Baden-Powells klare, koncise Ord.

— Jeg har været to Aar paa Rejse, har besøgt Ægypten, Ceylon, Malaya, Australien, New Zealand, Amerika, New Foundland, Uganda, Zanzibar, Rhodesia, St. Helena, England, Sverige og mange andre Lande, og jeg har fundet, sagde Lady Baden-Powell, at Spejderbevægelsen er lige saa god for Øst som for Vest, den har de samme Muligheder overalt, for et Barn er et Barn alle Steder. Og det vidunderlige ved denne Bevægelse er, at den vokser af sig selv, den behøver ingen kunstig Stimulans, ingen Reklame, ingen Skubben frem; for det er gaaet saadan, at alle tænkende Mennesker Verden over nu er klare over, at Pigerne er Nationernes største Værd, og at man derfor har det største Ansvar for dem.

I vor Maskinalder med Fart og Rastløshed maa man hjælpe dem til at blive sunde Mennesker, sunde i Tanke, paa Legeme og i Sjæl. Her yder Spejderbevægelsen den største Støtte, fordi den bygger paa følgende fire Hjørnestene:

Den første: Karakterdannelse, herunder hører „carriage of the nation“ (Fædrelandskærlighed?), Spejderduelighed og Spejderloven.

Den anden: Sundhed, saavel paa Legeme som i Sind. I Sydafrika viser Statistiken, at tre ud af fem Børn er legemligt defekte, og ud af hundrede er ni aandelig defekte. Det samme gælder forresten ogsaa Amerika. Trods de store Udgifter til Læger, Sundhedsvæsen og Hospitaler viser alle Landes statistiske Opgivelse, at Sundhedsstandarden er dalende. Ulykken ligger i, at man søger at helbrede i Stedet for at forebygge.

Se hundrede Aar frem i Tiden og forebyg!

Man er gennem Spejderbevægelsen i Stand til at helbrede individuelle Svagheder i den Grad, at Spejderbevægelsen ved flere Lejligheder er blevet ordineret som Lægemiddel. Ogsaa specielle nationale Svagheder saasom Krigspsykose og Krigsrædsel kan Spejderbevægelsen helbrede og skabe Lykke og Fred til dem, der lider.

Den tredje Hjørnesten er Husflid.

De fleste af Nutidens Mennesker har glemt Glæden ved at lave noget selv. Alt kan købes færdigt og billigt. Alt er lavet, for at Folk skal have det nemt, og det er ikke sundt. Man skal lære dem at lave Tingene med deres egne Hænder og være stolte af dem. Det er vor Opgave at aabne deres Øjne for Ting, som er smukke, Ting, som er gode, og Ting, som er rigtige.

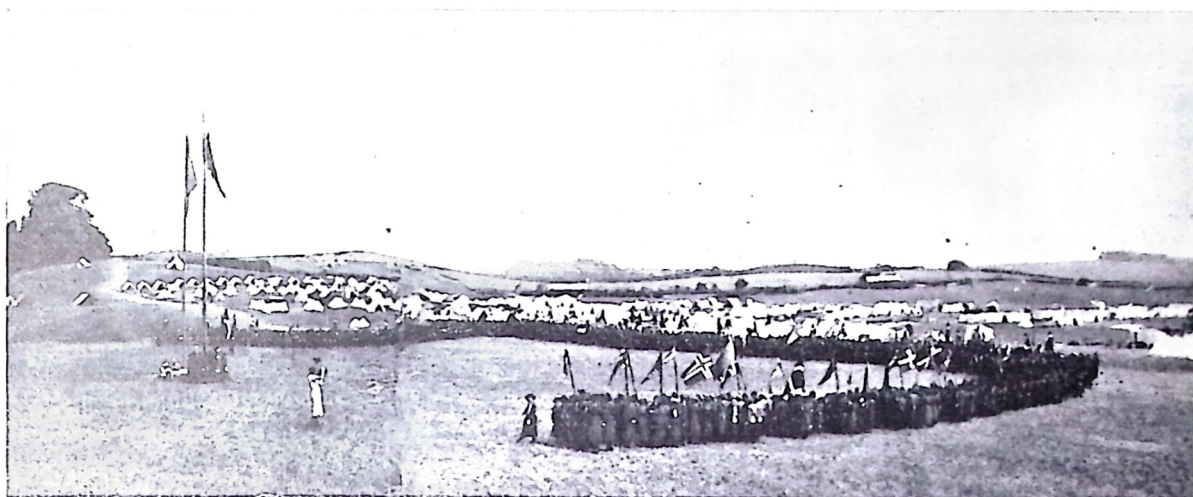
„Service“ (Tjeneste) er den sidste Hjørnesten. Vi lever i en meget egoistisk Tid; enhver Baby fødes egoistisk og opdrages til at blive egenkærlig. Moderen ofrer sig for sit Barn, og det tager det som en Selvfølge.

En af Tidens Svøber er Eksamensfeberen, der raser overalt. Enhver skal tage Eksamen efter Eksamen, for at netop han eller hun kan naa Toppen, blot tænke paa sin egen Sukces.

Dette skal vi prøve at modarbejde ved at faa selv den mindste Brownie (Blaamejse) til at hjælpe til hjemme.

Naar en Idé er blevet en Vane, bliver Vænen en Levevis (a mode of life).

Spejderbevægelsen er meget levende, og jeg beklager, at vi ikke kan faa Førere. Jeg beder Pressen hjælpe her. Start en Kampagne for at skaffe Førere. Jeg forsikrer Dem, det er et

»Og staar vi alle stillet til Parade op —«

Arbejde, der er godt, betydningsfuldt og morsomt. Jeg kan ikke lade være med at være noget bekymret for Fremtiden. Der er saa mange Mennesker, der ofrer deres Liv for Dyr, prøver at lære Hunde og Fugle et eller andet i Stedet for at lære Børn.

Og Bevægelsen er alsidig; man kan putte sin specielle Interesse ind i den og arbejde særlig paa det Felt, der interesserer en, med Musik, Sang, Literatur, Husflid eller hvad det nu kan være.

Jeg hører, at der er en Trop af døvstumme Spejdere her i denne Lejr. Netop paa dette Omraade mener jeg, at Spejderbevægelsen har sin overmaade store Mission ved at bibringe

døvstumme, vanføre og syge Børn en Interesse for Livet; at det kan lykkes, ser man stadig straalende Beviser for.

Jeg har besøgt en Lejr for blinde Spejdere, og deres allerstørste Glæde var, at de havde deres eget Lejrbaal og kunde sidde ved Ilden. Der var aldrig før nogen, der havde tænkt paa at tænde Baal for blinde Mennesker eller føre dem ned til Havet.

Disse Spejdere blev spurgt om, hvad de følte ved Spejderbevægelsen, og hvad den betød for dem. En af dem skrev:

— Hvis I almindelige Mennesker mistede Spejderbevægelsen, vilde I tabe noget; men vi vilde miste a l t, hvis den blev taget fra os.

Gunhild Bork.

FESTSPILLET

Lejren og spillede den ledsagende Musik, og Karen Junker havde i Forvejen udarbejdet og indøvet Puk og Alfernes Danse med 16 smaa Silkeborgspejdere.

I Faaborg Avis er Aftenen skildret:

Paa en Skraaning lejrede alle Pigerne sig bag Kronprinsessen, der sad paa en Bænk mellem Spejderførererne. Fra Buskadset hørtes dæmpet Musik, og ned ad Skraaning vandrede ganske stille en Spejderpige med udslaet Haar. Hun havde Ansigtet vendt mod Slottet, og i smukke Verslinjer udtrykte hun Ønsket om at lære Slottets Historie at kende.

Og som i „En Skærsommernatsdrom“ udeblev Kogleriet ikke. Alfer myldrede frem fra Buskene i yndefuld Slordans, og frem af det dunkle Hvælv under Parkens ærværdige Træer skred en Procession af Munke. De standsede paa Skraaning og pegede ned mod Slottet, som i sin Tid Munkene maa have gjort, da de grundede deres Kloster paa dette skønne Sted. Man oplevede paany de gamle

FRU THORBEC sammen med sin flinke Skuespillerstab skabte hele Lejren og mange Hundrede Besøgende en enestaaende Oplevelse ved Lejrbaalet den 6. Juli. I den skønneste danske Sommeraften blev Festspillet om Brahetrolleborg en Begivenhed. Selve Spillet (dog i en kortere Form) havde Fru Willer og Fru Thorbek engang skrevet i en Korpslejr her, og det blev dengang opført under mere beskedne Former — men det blev da som nu skrevet og opført for gennem det at tolke en lille Smule af vor Hyldest til vor Lejrs historiske og skønne Omgivelser og vor Tak til Slægten Reventlow.

Der var lagt et stort Forarbejde til denne Aften, og til dens Succes bidrog ogsaa alle de smukke Dragter, som Fru Thorbek havde laant en Del af paa det kgl. Theater. Andre Dragter var laant af Lensgrevinden, saa Skuespillerne bar i flere Tilfælde virkelig gamle Dragter, som de i sin Tid blev brugt af Reventlower paa Brahetrolleborg. Kai Larsens Orkester fra Odense tog velvilligst ned til

Hændelser. Til Tonerne af Händels „Largo“ skred Munkeprocessionen videre.

En ny Tidsalder dukkede frem — Tycho Brahe sammen med en Flok Riddersmænd eskorteret af Hellebardister med Stormhatte og af Fakkeltogstandse og skuede mod Slottet, medens en af Ridderne reciterede en Pris til det skønne Bygværk.

Og saa kom Rokotiden. Med Pudderparyk og Skønhedspletter, med Silkestrømper og Styltehæle, kom den unge Slotsherre med sin Brud, hvis lange Slæb blev baaret af en Page. Han bød hende velkommen til deres fælles Hjem og manede hende til Godhed, som det altid havde været Skik paa Trolleborg.

Stavnsbaandet er løst. Godsets Bønder samles og takker deres Slotsherre og hans Frue for Frigivelsen.

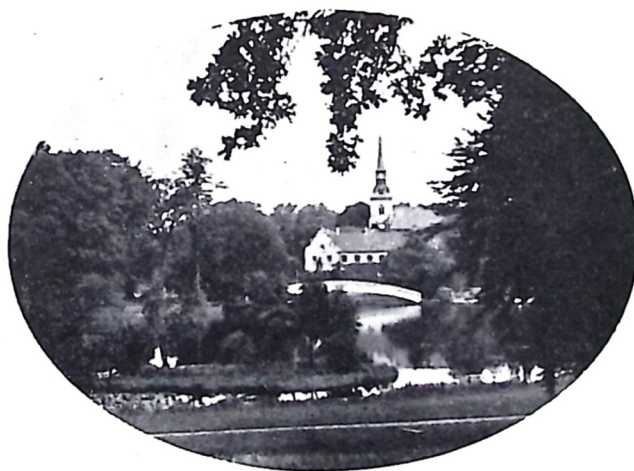
Og saa er Nutiden nær. Men en sær og forunderlig Nutid i den lune Sommeraften i den skønne Park. Fra alle Hjørner af Parken dukker Fakkeltog frem for at samles i dobbelte Rækker. Den lange

Procession af Fakkeltog og kostumerede Personer sætter sig i Bevægelse mod Slottet. To Fakkeltog møder hinanden paa den smukke Bro og spænder en Ildbue fra Bred til Bred. Saa svinger Toget ind i Slotsgaarden, hvor Danmarks unge Kronprinsesse allerede staar. Spejderne slutter Kreds om den gamle Slotsbrønd, og saa kastes Faklerne i Baal rundt paa Pladsen.

En Sang synges, et Par Ord veksles. Saa lyder der et lille velklingende „God Nat“ med en Anelse af syngende svensk. Det er Danmarks første Pigespejder, Ingrid, der tager Afsked med sine Spejderpiger.

Mellem to Rækker alvorlige Hellebardister med Fakler gaar Kronprinsessen ind gennem Porten og ind paa Slottet.

Vi andre staar ved de sidste Rester af Baallet og ser paa Slottets sorte Profil, som staar skarpt tegnet mod den lyse Solnedgangshimmel og vi gentager for os selv Munkens Ord:

Velsignet skal denne Plet her være —
den skal altid gode Frugter bære.
Altid skal fra dette Sted udskinne
Godhed, Mildhed, som kan Hjerter vinde.

Red.

En Hilsen fra Norge.

Damsgaard, 25. Juli 1936.

Du kjære Danske Pigespejder.

Jeg synes likesom jeg kjenner dig så godt, og derfor vil jeg fortelle dig min mening om jubileumsleiren i sommer. Jeg var nemlig også en av de lykkelige individer der fik anledning å være med.

Først må jeg, som det sig hør og bør, bringe hele korpset, og da særlig stabben en inderlig hjertelig takk, fordi vi nordmenn fikk lov å komme med i den praktfulle leir som alltid vil lyse for oss med en egen strålende glans. De dage vi fikk oppleve sammen med våre søstre fra alle verdens kanter, i den fredlige og harmoniske speiderånd, vil sette varige merker i vår fremtidige insats i speiderarbeidet.

Dere strømmet oss i møte med kjærlighet og godhet, vi blev smeltet sammen til ett, — en eneste stor kjede, en for alle, alle for en. Slik var følelsen, en egen stor, rik lykkefølelse, som ikke kan forklares. — Takk, tusen takk for alt der blev gjort for den internationale speiderfølelse. Det som før kun var skrevne ord, er etter jubileumsleiren blitt virkelighet for oss lykkelige speiderpiker, der fikk oppleve det alt sammen. — — —

At complimentere dere med leiren blir for tamt, dog blir det meget for vanskelig for mig å finne uttrykk som kan tolke vår begeistring og vår mening om leiren ved Brahe-

Trolleborg slott. Fra den øverste chef, til den minste pigespejder må vi uttrykke vår udelte aktelse og beundring for. Den elskverdighet, høflighet, kjærlighet og omsorg dere hadde for oss utlendinger — — ja den maa sikkert være opøvet i minst et helt år — at små pigespeidere, som ikke har været i leir før, kan vise slik opmerksomhet mot jevnaldrende og tildels eldre speiderkamrater, det er en gjennomført disiplin som fortjener honnør.

Så skulde vi også prate litt om det geniale arrangemang av leiren. Hvordan kan man overhode finne en slik leirplass? — og hvordan ser slike mennesker ut invendig, som med et smil av lutter begeistring og interesse for saken stiller sitt praktfulle slott og eienedom til disposisjon?

Du Danske venn, du behøver ikke svare, jeg har jo selv hatt den store ære og glede å få se og hilse på lensgrevinden.

Ufattelig synes det mig, at kun speiderpiker har kunnet organisere en slik praktleir. Man skulde tro at helt utdannede fagfolk måttet til for å skape en slik leir.

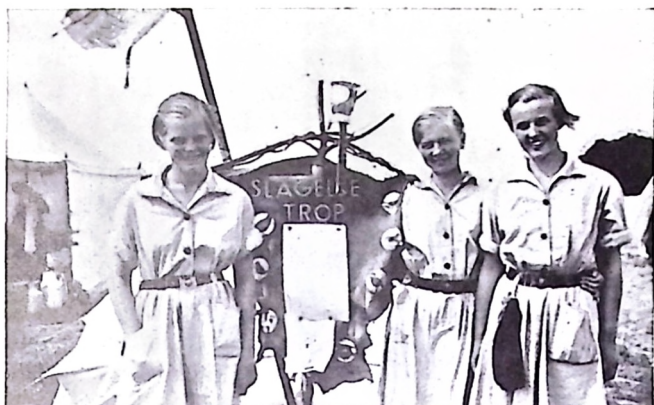
Bare et arbeid som opmålingen av leirplassen. — —

Har du speider sett leirplassen i fugleperspektiv?

Har du tenkt over hvad arbeid de føreren har hatt som har målt den op? Har du selv

Vi vil
sove blødt

Tre Pokalvindere

nogen gang forsøkt dig på skissetegning og kanskje strøket ut og strøket ut fordi gatene eller plassen ikke blev ben. Her var der nok ikke tale om å stryke ut.

Og har du tenkt på hvad hodebry det har voldt å beregne plass til alle de telt?

Tok du det som en selvfølge at leiren var akkurat slik som den blev, vilde du også ha anlagt gater imellem og chefernes telt på kronprinsesse Ingrid's høi?

Næste gang speider, er det kanskje oss som skal til. Du husker nok at chefen nevnte det i sitt foredrag nede på leirbålplassen. Tror du at vi kunde måle leirplassen op næste gang?

Du vet, chefen sa at næste gang kanskje var det oss som skulde ta fatt, så du var vel våken i leiren og tok med alt, hvad du kunde evne? Du vet, vi kunde ikke altid være de små i korpset som de andre skulde sørge for, nei, vi skulde selv ta fatt.

Og jeg behøver ikke minne dig om chefens ord: Hvad er speiderbevegelsen? Ti det var ikke vanskelig å forstå, at hver eneste dansk pigespeider hadde lært, at speiderbevegelsen er aktivitet.

En ting vi utlendinger satte særlig stor pris på var ved hvert måltid å bli høitidelig inbuddt og avhentet, uten selv å ha det ringeste med maten å gjøre, bare spise den delikat tilberedte mat i dere friske, gjestfrie og elskverdige danske verters selskap. Ennu en liten ting vi koset oss over var, å først få vaske op. Gjesterne først, lød det allevegne.

Ja, sandelig fortjener dere alle et rosende ord om den strålende gjestfrihet og høflighet dere viste oss. De to ord, gjesterne først, kommer vi nok ikke å glemme, — kun håper jeg at vi også engang flittig kan få gjengjelde de ord.

Chefen sa videre, — det husker du vel? — at ingen av oss er tilskuere, og vi skal alle gi fra oss, hvad vi selv har fått. Det var noget vi merket på leiren. Jeg vet én som bare gav og gav av alle de glimrende idéer. Ja, for du så naturligvis og studerte vel også isposene til Slagelse? Jeg håper for din egen og din trops skyld at du ikke gikk glip av det. Det var en flott patent. Så du også det smarte stativ til vannbeholderne, og ennu en ting, den har du kanskje lært før, den praktfulle varmtvannsbholder.

Klehengeren, husker du den, og bordet som Slagelse speiderne hadde laget til chefen sin, det så du vel?

Den morsomme fluepose med kontravekten noterte du vel, og alle de forskjellige vaskestativer?

Du var vel også rundt og så på turneringen? Kanskje du selv var en av de utvalgte som var med, lykkelige du, det tenker jeg var en stor ære å få være med i turneringsholdet og kjempe om pokalen for troppen.

Då kanskje var du en av dem der stekte aristokrater i den praktiske og morsomme stekeovn, eller du kanskje laget kalvefrikasé, så sirlig, renslig og appetitlig tillaget på et brett med duk og alt annet komplett utstyr.

Undres om du også lærte noget av teltslagningen, eller var du helt perfekt på forhånd?

Kunde du også knytte og spleise? Jo, jeg vet at dere danske er særlig dyktig i det. Jeg husker jo, jeg så en av dere undervise to norske speiderpiker i belteknytting ute i parken. Og husflidsutstillingen var jeg vel også imponert over. Nu vil jeg betro dig noget, men det må kun være mellom oss. Var det ikke deilig å slippe de evig lange parader med taler, hilsener og gratulasjoner i fleng. Jeg skulde næsten tro chefen hadde hørt oss diskutere det.

Kan du forresten nogensinde glemme den paraden for verdensspeiderpikenesjefen, — eller paraden for kronprinsessen? — Var de ikke helt fortryllende begge to, hver på sin intasgende måte. Det var vel strålende å få hilse på og tale med Lady Baden Powell, men like så stor opplevelse var det å se og få hilse på H. K. H. kronprinsesse Ingrid. Var det ikke morsomt å se hvor interessert og begeistret hun var, — var ikke uniformen hennes nydelig? Hvor mange ganger krysset du hennes vei for å nyte henne mest mulig? Var du kanskje en av dem der „ganske tilfeldig“ kom til å røre ved hennes hatt eller jakke?

Hvad synes du så om fremførelsen av Brahe-Trolleborgs historie? Kunde du ha opptrått så glimrende som de skuespillere der var med? Og i den storslagne natur! — men nu kommer jeg til noget som helt tok likevekten fra oss — — fakkeltøget — —

Jeg tror jeg må sette et helt stykke blankt, ti jeg i mitt lille leksikon finner hverken ord eller uttrykk som kan tolke vår begeistring og våre følelser den aften. — Illøstøget gjennom slottsparken, gjenspeilende sig i vannet, over broen og endelig inn i slotsgården.

Det var så betagende at tross den hete, der strømmet oss i møte og som gav uttrykk for all den enestående begeistring og kjærlighet, hvormed dere danske pigespeidere hyller deres kongelige protektrice, tross al den hjerte-

varme stod vi der og hakket tenner og frøs av bare sindsbevegelse. — Det var et øieblikk vi aldrig nogensinde kan glemme. Det brendte sig inn i vårt hjerte og vårt sinn.

Efter som dagene gikk blev vi bedre og bedre kjent, og den ene dag syntes oss herligere og rikere på opplevelser enn den annen. — Når vi så endelig en dag syntes, at nu først er vi næsten ferdig med leirarbeidet, nu først er leiren i full sving, — ja så var også de ti solfylte dager endt, og vi måtte rykke opp teltplyggene, fjerne alt vi hadde anskaffet, feie leirplassen for alt — men — vi sa ikke farvel, — kun på gjensyn og tusen, tusen takk for denne herlige leir.

Det var nogen strålende, begivenhetsrike dager, opplevelser så store og mange at det var vanskelig å fordøye det alt sammen. — Takk hver især, jeg tør ikke regne dere opp alle sammen, er redd for å glemme nogen, — men ved gjennemsyn i leirboken minnes jeg dere alle, hver på den plass, hvor deres evner og anleg lå.

Et stort, et fabelaktig stort apparat var det, hvor dere med forenede krefter klarte å organisere og lede en slik praktfull leir, en leir hel i speidersakens ånd, en leir der står respekt av. — Takk for alle kundskaper, all lærdom vi fikk ta med — både praktisk og hvad karaktertræning angår. — Av denne leir har vi blandt annet lært at — speiderbevegelsen er aktivitet.

Som en strålende avslutning på den praktfullle leir var turen til Nord-Sjælland. En flott tur med rikt og avvekslende program, og med en storslagen avslutning ved festen i officersforeningen, en stilig, munter og helt igjennem vellykket og strålende fest.

Atter tusen, tusen takk for de herlige og opplevelsesrike dager.

Med en hjertelig speiderpike hilsen til dere alle fra

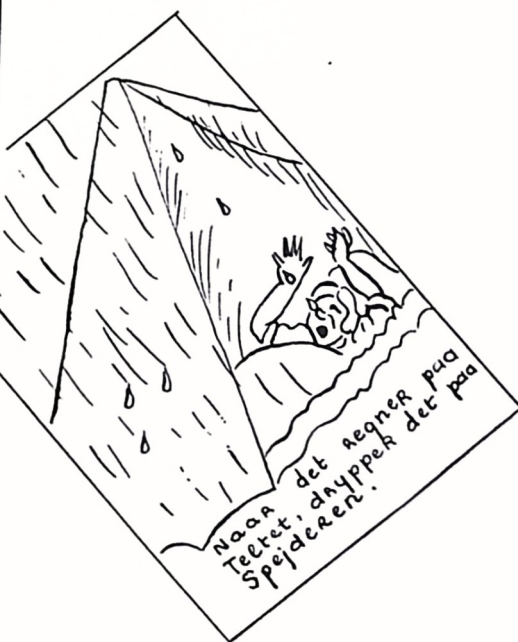
Aslaug Krüger,
Damsgaard I, Bergen.

Ordsprog og

Spejderliv!

Some Impressions of Det danske Pigespejderkorps. *Jubilæumslejren.*

Brahe Trolleborg, July 1936.

It is hard to realise that the long looked forward to visit to Denmark is really over. For months we thought of it, collected our equipment, wondering if it would be warm or cold, and should we take that extra blanket, or had we enough overalls and so on. At last the exciting moment came when we packed our rucksacks and set off, by car, train or bus, for Belfast. There on the Liverpool Steamer we met for the first time, all the other members of the Ulster party.

The journey to Harwich was long but even that part was exciting to the Guides who had never been to England before! At last we were on the ship and felt that our adventure really had started.

The North Sea was kind to us, and at last land was in sight. Hurridly we finished our packing, shouldered our rucksacks and went on deck, eager to catch a first glimpse of the country we were going to visit. At last we were on the train, speeding towards Korinth, we just could not keep still, we had to dash from one side to the other in case we missed anything. Somehow it seemed familiar! The white houses with steep red roofs and dormer windows, windmills, and storks, where had we seen them before? Then we remembered that we had looked at the same scenes in our nursery days, on the pages of Hans Anderson's Fairy Tales! Then the excitement of arriving at the stations and finding Guides there to welcome us, rows of smiling faces and waving hands, truly the Guide Smile is International!

We arrived at Korinth very late, but even at that late hour found the same smiles and the same welcome.

Next morning we could hardly wait till it was time to go to the camp site.

Our first impression of the site was of a large field with a few tents dotted about, tall flagpoles, and rows of tiny white or red flags.

But within twenty four hours the tiny flags were lost in a maze of white green or brown tents, and from the tall flagpoles fluttered many national flags, here was no longer a field, but a miniature town with its streets, gateways, shops etc. A town that might have been named "Utopia" because everyone was so happy!

We all agreed that Ulster had the most perfect place in the whole Camp! We saw everyone arriving, we were often the first Group to be visited by "Important People" and we could see the shop and canteen and the exact moment when one was most likely to be able to get near them or when the ices arrived!

One could write pages and pages about the camp, our minds are crammed with lovely memories. We enjoyed every minute of it and our only regret was that the "minutes" were so short.

Everything was so wonderfully organised and we realised what a lot of hard work, planning and thought had been done to ensure that everything went like clockwork.

But what of our special memories.

The visit of the Chief Guide and of the Crown Princess Ingrid.

Many of us had never met the Chief before. Everyone loved her and her very presence seemed to knit us even closer in one big family.

The Crown Princess made herself beloved by everyone because of her graciousness and her ceaseless energy in visiting all the Groups. Morning and Evening Parades. The thrilling moment when the drums started beating. Perhaps it was because the drum has played such a large part in the History of Ulster that it thrilled us so much!

The March Past, a seemingly endless stream of colour with blue predominating.

The many flags and gay gala ribbons, the dusty lane and then the long shady avenue, the Princess, and back by the lake.

Camp Fires.

The big ones beside the lake and the excitement of wondering what was coming next. The echo from across the lake, the beautiful view.

The small ones in the Groups when we learned new songs from many countries and as it grew dark the whole camp seemed to be lit up with many little fires each with its ring of happy faces. One wished one had wings and could hover over the camp and listen to all the different sounds.

But most of all we will remember the Pageant of Brahe Trolleborg, so wonderfully acted in such a perfect setting, and the final scene as the torches wound slowly along the lake side, their light reflected in the water, and so to the Castle courtyard. I think we all left the courtyard that night with a new vision of Guiding, we felt that we had each a "torch" to carry home with us, north, south, east or west, and that we must keep it burning brightly and so spread the light of Guiding and all it stands for wherever we go.

Then we will also remember the times we spend just "wandering". From Group to Group and Country to Country, we felt as though we had travelled round the world! It was as though we owned a "Magic Carpet"! And in every Country we visited we saw the same Guide smile.

The splendidly organised expeditions. The thrill of seeing new places. The Guides Own each morning when we met under the beautiful old tress. Our "Hostess" Groups who fed us so well and would not let us even wash up! The fun and laughter and welcome at their tables and the feeling of "one big family" as we told each other all we had done each day.

We will never forget Brahe Trolleborg, the beauty of the lake, water lilies, the white bridge, the lawns, how good of Countess Reventlow to allow us to camp there.

All too soon the last day came. As if by magic the camp vanished and sadly we marched to the station. The exciting journey to Copenhagen, the ferry, waving good bye to the Danish Companies as they left us station

by station. Then Copenhagen so beautiful and so clean. Our good ship the Frigatten.

What a lot of things we had done and seen in such a short time, and how we wished it was only just beginning! And yet was this The End? Was it not rather just the turning of a page, the starting of a new chapter in that great book of Guiding which goes on and on but never ends. How often we will turn back to the "Danish Chapter" and relive all the wonderful days we spent there.

And what of our new friends. May I quote from some of the letters written by Ulster Guides after the camp.

"I think it was the friendliness of everyone that impressed us most, nothing was too much trouble for them to do for our comfort."

"We were greatly impressed by the courtesy of the Danish Guides towards their Guests, they would have done without anything rather than let us do without."

"It was very hard to say Good Bye and still keep the same smile with which we had greeted them when we arrived."

"It is with warm hearts that we think of the Danes and look forward eagerly to meeting them again sometime."

Lady
Baden-Powell
besøger
Kolding Troop

One could fill several pages with similar "quotations", because all the members of the Ulster party think alike! We all enjoyed our visit so much.

How can we say "Thank You" for such a wonderful time. It is impossible to mention everyone by name, but we would just like to say to everyone, from the Chief Commissioner to the smallest "Spejder".

Tak for Lejr, den var god!

M. Anderson.

Scottish Impressions of the Danish Jubilee Camp.

"How did the Danish Camp go?" The question which has been asked so often since our return to Scotland, at once calls up a picture of tents, streets of tents, indeed a very township of tents brilliant sunshine, flags of many nations, and much activity among hundreds of Guides. One's first impression therefore, is of the vast size of the camp. The thought follows of the tremendous amount of work entailed in organising such a camp, but is immediately succeeded by the next thought — how wonderful that so many Guides were able to share the experience!

What the camp must have meant, and will mean in future, to Danish Guides and Guiding, can well be imagined. What it has meant to all those who were privileged to be guests, and in consequence, its far reaching influence and inspiration, can best be judged from the remarks of the Guides themselves in writing about the camp. Without exception the letters have all referred to the spirit of friendship and goodwill which has made a tremendous impression on everyone. Some of the actual quotations may be of interest.

"On reading over a log of the ten days spent at Brahe-Trolleborg, I find every day some mention of the courtesy and friendliness of the Danes, and of the beauty of the Camp Fire site."

"I believe the thing that impressed me most about the Danish Camp was the way in which

the Danes practised the Guide Laws, particularly the 3rd, 4th, 5th, and 8th. They did their duty, they were everyone's friends, they were courteous, and throughout the whole camp, under all conditions, they smiled and sang."

Our welcome on arriving at Korinth in the middle of the night, is gratefully referred to in several of the letters. The Camp Fires will never be forgotten, and especially the Pageant and the Torchlight Procession. Colours and the "Gala Parades" are mentioned by almost everyone, and the visits of the Crown Princess and the Chief Guide made a great impression. One Guide refers to "the charming Princess who looked so smart in her uniform, and who inspected not only our group, but our very own tents". Another thought that "the white gloves our hostesses wore must be rather difficult to keep clean "but that" white gloves, and red and white gala ribbons and drums made a very fine turn out". The following quotation sounds, however, what seemed to be the keynote of the whole camp: —

"Each country had its own Flag, and equally respected that of another, but high above them all, side by side with the Danish Colours, waved the golden trefoil of the World Flag, uniting us all."

TROLLEMINDER

Da det hele skete.

Vi sidder nede i den dejlige, gamle Park og har en stille Stund. Jeg er en af de „heldige“, der maatte vinke Farvel til Kammeraterne om Fredagen og trøste mig ved Tanken om de tre Dage, der blev tilmaalt mig senere til at besøge Jubilejren. Men nu er jeg her, og jeg opfordrer min Kammerat og Sovesøster til at fortælle mig om de store Dage, da det hele skete:

Lørdag Aften kom Lady Baden Powel og blev modtaget paa Stationen af den mindste Spejder fra hver Trop. Om Aftenen var den egentlige Modtagelse ved en Gallaparafe, hvor Chefen bød os alle Velkommen, og Lady Baden Powell, der var endnu mere be- daarende og hjertevindende, end Rygterne havde fortalt, takkede for Indbydelsen og bad os alle om at tænke paa den store Betydning, det har for Forstaaelse mellem Nationerne, at saa mange Spejdere var stævnet sammen her for at dele Lejren med deres danske Søstre. Good Camping to you all!

Om Aftenen saa hun, at hendes Ord havde frugtet. Baal lyste ved Baal, mange Flammer tændtes Lejren over, internationale Venskabs- baand blev knyttet, svenske, norske, engelske, franske, hollandske og danske, ja, og mange flere Nationer sang sig sammen ved de smaa private Baal og skiltes med Sorg, da Retræten var paa Trapperne.

Søndagssolen straaled over Lejren. —

Der er engelsk Gudstjeneste. Hvem vil være med? Seks Spejdere fra hver Trop fin- der Stadsen frem og drager med Fanerne i Spidsen til Slotskirken, hvor en sønderjysk Præst*) prædiker, og vi synger tre engelske Salmer. Det former sig som en smuk Høj- tidelighed, men det kan ikke nægtes, at der er nogle enkelte, der sukker lettet, da det er forbi — det er trættende at rejse sig baade paa Dansk og Engelsk.

Om Eftermiddagen er der sørget for alle paa bedste Maade. Turneringsholdet slider i det for at redde, hvad reddes kan, de andre, de lykkelige, gaar rundt og ser paa Under- holdninger, er med i Legene og maker change — naa nej, det sidste mente jeg ikke!

Dagen slutter med et Baal — og en Even- tyrverden trylles frem af Skovens Gem. Alle Udlændingene er med. Det er jo kendte Skik- kelser: Fyrtøjet, den lille Pige med Svovl- stikkerne (hvor var hun god), Kejseren uden Klæder, Hyrdinden og Skorstensfejeren og den originale Skorsten, Klodshans, Svinedren- gen, ja, jeg kunde blive ved . . . Sukces'en var sikker. Det kneb med at overholde Natte- roen, der var saa meget at snakke om.

Næste Dag fik vi Instruktioner. Hvis Kronprinsessen kommer hen til jer, staar I ret, hilser og husker at sige Deres kongelige Højhed. For at øve os, valgte vi Grete til Kronprinsesse, og hver Gang, hun kom, fløj vi op, hilste og sagde: „Ja, Deres kongelige Højhed, Kartofflerne er færdige!“ „Tak, De- res kongelige Højhed, De behøver ikke at samle min Kniv op!“ og „Værsgod, Deres kongelige Højhed, her er Saven, vi skal bruge noget Brænde!“

Kl. 14 røg det gule Flag op. Hurtig Sam- ling. Sæt lige min Gallasløjfe! Laan mig et Par hvide Handsker, jeg skal i første Række! Stik mig Standeren! 1—2—3. Og saa ventede vi. Er det hende? Nej, nu kommer hun. — Atter Skuffelse. — Men den Gang er det rigtigt. Der kommer hun gaaende. Aah, saa yndig hun ser ud. Hun er en virkelig Prin- sesse. Der er selvfølgelig Blomster til hende. Svenske og danske Farver. Chefen holder en Tale til hende og gaar frem og hilser, Kron- prinsessen vender sig mod Hofdamen. Alle Spejderne strækker Hals, Øjnene staar paa Stilke. — Aah! Chefen vender sig. Hun funk- ler og straalet i den klare Julisol — den kon-

*) Det var Biskop Ammundsen, Haderslev. Red.

Belgien og Litauen er tørstige.

Rose Kerr og Miss Prepørs.

Polen.

Litauen.

Sverige paa Arbejde.

Schweiz.

Frankrig

Canada.

Skotland.

Brasilien.

Holland.

Miss Warner og Belgien.

Australien.

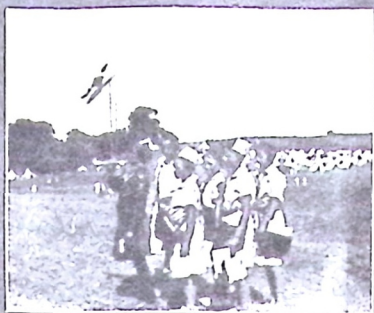
Ulster og England.

Afrika.

"Ludde" ved Postkontoret.

Tubi 10 Øre

*Kbh. drager ud til
Madlavning.*

"Jakkedlen" demonstreres.

Orden i Køkkenet.

Vil I med, maa I skynde jer!

Opvask.

Besøg

*Grethe Lund
som Vandværks
mester*

En Postillon.

Brev hjem.

Lejrbaalspladsen.

Middagsmad.

gelige Belønningsmedalje! Næh, hvor har hun fortjent det! Hjertelig til Lykke! Du kan tro, vi under dig den, og det er jo ogsaa, ligesom om vi er med i Gevinsten.

Efter Paraden Faner og Trommer forrest, Marsch, op til Alléen; her er Kronprinsessen igen under de gamle Kastanjer omgivet af Verdenskomitéen og vore egne Chefer.

Og saa har vi Kronprinsessen midt iblandt os. Ingen Indgang gaar hun forbi, alle Telte bliver inspiceret, alle Spejdere faar et Nik og et Smil. Først ved Syvtiden naar hendes kongelige Højhed sidste Lejrplads. Da er hvert Spejderhjerter i Lejren stormet og indtaget.

Paraden den Aften var særlig højtidelig — Transmission! Mange Tanker sendtes til dem derhjemme, mange Spejdere lovede sig selv, kunde faa at vide, hvor dejligt her var. at nu skulde det Brev skrives, saa Far og Mor

Og saa kom Trollespillet: Brahe Trolleborgs Historie blev manet frem i den lyse Kvæld — Velsignelsen over Stedet lød, den Velsignelse, vi alle nød godt af endnu, som mange Slægtled før os. Aah, hvor vi jublede over Munken og den lille Faun, og vi mødte saagar Tycho Brahe, som paa Grund af Navnet havde følt sig forpligtet til at komme, skønt det vel egentlig ikke var strengt historisk. (Jeg forstaar stadig ikke, at Chefen kan være saa grusom at forlange Ro Kl. 10. Det var virkelig nødvendigt at fortælle den Svensker, at Mejse Munk trakterede Kronprinsessen med ægte D. O. M. bagefter!)

Tirsdagen oprandt — Turnerings sidste Dag. Jeg saa, hvor IV København var stolte, da Kronprinsessen spiste af deres Kager. Jeg gad vide, om hun var lige saa stolt over de brændte, smaa Gnallinger, hun skulde meget hellere have smagt vores. Hvor Kronprinsessen gik, faldt der Ros og Opmuntring af — Dommerne kunde lære af hende. Ved Middagstid var der lovet os en Overraskelse; alle myldrede ned paa Paradepladsen, og der blev gættet paa alt undtagen netop en Postvogn, nej Postvognen, det rullende Kontor. De, der havde skrevet det her Brev, de kom i Tanker om i Gaar, var vel nok store paa den, de fik særligt Stempel paa. Det betaler sig at være dydig. Nu kom Turneringsholdene tilbage fra den sidste Tørn, og saa var der igen noget at gætte paa. Hvem bliver de lykkelige? Der var dem, der mumlede noget om, at Slagelse allerede havde købt Pudsecream men det skal nok ikke være helt paalideligt. Paalideligt er det derimod, at vi var mange, der undte de raske Thorbek-Piger Pokalen anden Gang, men svor, at det skulde ogsaa blive sidste!

Dem kan vi li',
dem er der Krummer i!
Næste Gang saa sejrer vi,
Slagelses Saga er forbi!

Onsdag var den kongelige Saga forbi. Kronprinsessen rejste om Formiddagen. — Trolleborgs store Dage var forbi, de stille begyndte, vi kom ned paa Jorden igen, og det var i Grunden ikke saa galt.

„Vibs“.

Da Korpset en Lejrplads skulde finde,
straks mødte frem vor kære Grevinde
og sagde: „Som Spejd're I ikke maa
over Aaen efter Vandet gaa!
I véd jo, at Trolleborg ligger der
og venter paa jer, saa kom dog her!“
Og saadan det hændte, en skønne Dag
paa Marken stod plantet Flag ved Flag,
og „for at Spejderne Slottet skal se,
saa fælder vi her et Træ eller tre!“
Vandtønder kom trillende, Vaskepladser
blev opført, af Brænde bestiltes Masser.
Depot og Posthus og Slikkebod
(skönt den var for Maverne ikke god)
og Flagstænger rejstes, Kontor og Køkken,
smaa Borde i Parken fuldendte Lykken.
Saa er det kun Spejd're, vi mangler her,
og næste Dag er de i Hundredvis der.
Fra hele Kloden kommer de dragende,
deres Indtog er simpelthen betagende.
Om Livet i Lejren, der pragtfuldt var,
jeg et og andet opsnappet har:
Til Parade var kun Spejderne mange,
Talerne var faa og ikke Spor af lange.
Og det, man fra Lejren allerlængst vist huske vil,
er det lysende, varme og smukke Lady's Smil.
Ladyen bli'r modtaget af de smaa og fulgt paa Vej
af de store,
kun de mellemstore Spejdere kan ingen Chance
spore.
Da Kronprinsessen kom, hun uden mange Ord
gav Chefen en Medalje — der blev Spejderjubilé stor.
I Lejren paa ægte Spejdervis
Prinsessen tog sig en Spejder's Is,
og derpaa gik styrket videre hun
paa Telt- og Lejrinspektion.
K. F. U. K. og Norge var ganske særlig glade,
de slap for at bli' vasket: „Har ingen Vaskefade!“
En Doktor kom og skrev Latin,
og derpaa sa' han glad: „Fin, fin!“
Ej bitter Medicin han skrev,
derfor saa populær han blev.
Naar Kimc de fine byder til Gilde,
da er Traktementet ikke ilde,

af Kager er der Slagser 10,
for at smage dem alle man ej bli'r fri.
At Grevinden har en mærkelig Hat,
kan man ikke sige andet end at,
men Fru Svith fra Ribe har ogsaa sin,
og den er nok ikke mindre fin.
Naar Vandet standsed' i Trolleborgs Bruse,
lukked' Grevinden op for en anden Sluse.
Men jeg spekulerede Natten lang:
Hvortil brugte Grevinden sin mærkelige Tang?
Naar Køkkenet om Kuverternes Antal til Middag
vil sporge,

si'r Fromse: „Aa, et Sted mellem 80 og saa 40!“
For anden Gang Pokalen til Slagelse gik,
mon det nu er Meningen, at det skal være Skik?
Naar Prinsessen er til Lägerild,
hun nede blandt Spejderne sidde vil,
men hun har jo ogsaa Rekrutknappen paa
og behøver til Grevindens Førerkursus ej at gaa.
Naar England spiller Sct. Georg og Dragen,
saa har til Skuespil vi aldrig set Magen,
det skulde da være de tre, der drog ud
og forkyndte H. M. Kongens Bud.
Naar man i Faaborg By ser Kronprinsessens Bil,
saa venter man at se Kronprinsessens blide Smil,
men da de Faaborg-Folk om Bilen tæt sig trænge,
da stiger ud — Hr. Thorbek med alle Lejrens Penge.
Naar „Transporten“ dertil sit Nej har sagt,
maa Chefen selv ud paa Vandtøndevagt.
Hvem kan næste Gang en Plads paa Kontoret mig
skaffe?

Jeg har hørt, at de dér fik saa dejlig megen Kaffe,
skönt de midt i Arbejdet Tid dertil maa tage —
jeg har forresten hørt fra forskellig Side Klage:
Naar Kantinen er aaben, har Førerne ej fri.
Naar Førerne har fri, er Serveringen forbi.
Til Lejrraadet har vi ofte fine Gæster,
men det, som vi alle vist derfra husker bedst, er
nok Chefen, der forkynnder med høj og myndig
Stemme

(en Forer vil aldrig kunne det glemme):
„Troppene har nu Somre to
til at træne i Korpslejrnatte!“

Nattevandrerens.

LEJR - RESUMÉ 1936

Ja, endelig oprandt Dagen for Afrejsen til Pigespejdernes Jubilæumslejr, og af bare Spænding havde man jo knapt lukket et Øje den hele Nat. Sidste Instruks lød: „Alle mødes der et Kvarter før Togets Afgang!“ og tænk, vi var der virkelig alle til den fastsatte Tid. Jeg synes nu næsten, at Statsbanerne burde have hejst Flaget i Dagens Anledning, for der var vel nok Stemning til Stede fra Morgensstunden. Forældrene gav de sidste Formaning: „Husk nu at skrive, og pas nu paa, naar I bader.“ Ak ja, men Korinth har det desværre som Aakirkeby, den ligger omtrent midt inde i Landet, og Mor havde jo glemt, at Badedragten var til Grevindens Styrtebad i Herskabsstalden, eller en forfriskende Dukkert af Grevindens Haveslange. Efterhaanden, som vi nærmede os Odins Ø, kom der flere og flere Spejdertroppe til, og Konduktøren, som var en meget flink Mand, lovede os et helt Tog for os selv, naar vi kom til Fredericia. Efter Afrejsen derfra blev det næsten umuligt at finde ud af de forskellige Troppe, dér sad Ripensere, Esbjergensere og Vardensere — og dér er jo Aalborg, og pludselig lyder der en lille, spæd Stemme: „A er fra Hobrov, haar do wat i Hobrov?“ — Ja, vestjysk, nørrejysk og midtjysk lyder ind imellem, og saa bliver der aabnet for vor Mors Madpakke, og ned glider et dejligt Stykke med den hjemmelavede Rullepølse, og Grethe, som har en hel Hønsefarm, naar at faa ombyttet et Par Stykker Æggemad med Gartnerens Karen, som har godt med Tomat-

og Bananmad. Een havde glemt at faa Mad med, men til Gengæld havde andre omtrent Mad nok til alle Lejrens Dage, saa alle blev mætte.

Saa kom det store Øjeblik for os, da vi naaede Korinth, dér stod Chefen og tog imod os. Mangt et lille Spejderhjerter bankede af Fryd og Spænding, og dér, ja se, dér ligger Spejderskolen. For langt de fleste var det første Gang, de saa Chefen og Skolen, noget de havde hørt saa meget om og nu ogsaa opnaaede at se.

Nu gik Turen saa ud til det skønne Brahe Trolleborg og til Lejrpladsen. Ja tænk, vi blev næsten stumme, noget vi ellers har svært ved at blive. Vi fik nu anvist vor Lejrplads, og saa kan det nok være, vi fik travlt. Uha! Teltene blev rejst, Bagagen pakket ud, og der blev hentet Brænde, gravet Kogerende, stillet Bord og Bænke op. Ak ja, Træet var haardt at hugge i og Hænderne for bløde, Resultatet var Vabler saa store som Toører paa Gulerødderne, og Musklerne saa ømme, som havde man været oppe at slaas med store Bror, men det havde man ikke Tid til at gruble længe over, dér var stadig noget nyt at se og høre.

Naar Trommestikkerne gik, var vi klar over, at der kom nye Troppe til, og det var jo spændende at se, hvem vi fik til Naboer og Genboer. Klokken 10 om Aftenen skulde vi til Ro, og jeg tør nok sige, at det var en Trop af trætte, men tilfredse Spejdere, der kravlede ned i Soveposerne, og selv om vi sendte en kærlig Tanke til vor tomme Seng derhjemme, var vi dog saa glade og lykkelige, fordi vi maatte komme med i denne dejlige, store Lejr.

Naar Reveillen lød om Morgenen, saa var det om at komme op i en Fart, for nu skulde det gaa raskt, det venstre Øje fik man først lukket helt op, naar vi stod ved Morgengymnastiken, og Lederens Røst lød over Pladsen. Dersom man var en Smule rask paa Benene, kunde man naa at komme først og faa hele

Vendelbo Folkedansere

5 Minuter, de sidste kom nemlig ikke, før vi andre var omtrent færdige.

Efterhaanden naar vi at blive kendt med en Del Ansigter i Lejren, „Fromse“s glade Smil og altid et Ord eller to, naar hun gaar forbi Lejrpladsen — Grethe Lund: „Har I forstaaet!“ — Fru Thorbek: „Væk med Papiret!“ — „Svigermor“ Uha! Nøglerne raslede paa lang Afstand — „Mejse“: „Tralala la la!“ — eller „Kimc“ ved Paraden med hæs Stemme: „Saa, hvem mangler vi nu dér?“ eller, Tak, det allerværste: Chefen, med lange Gummistøvler paa, ved Vandtønden en tidlig Morgenstund i Færd med at fiske Kartoffelskræl op. Uha! eller en sen Aftentime paa Jagt efter urolige Gemytter, som ikke kender borgerlig Sengetid i Lejren, og som ikke kan faa Munden lukket i Laas. Ja, kun en „lydløs“ Snorke kan lige tillades.

Lørdag den 4. Juli blev Lejren aabnet ved den store Parade, og Lady Baden Powel talte til os, det var et Øjeblik, som ingen af os, der var til Stede, nogensinde glemmer; det kan slet ikke beskrives, det skal opleves.

Turneringsholdene havde travlt de første Dage, de skulde jo hænge i, lappe Cykle, lave Mad, stoppe, og saa disse Knob, de ser saa lette ud, men pludselig har man faaet for mange Tommelfingre med, og saa er det jo helt galt.

Hvem der ogsaa havde et Par travle Dage i Lejren, var vel nok Slikboden og saa Doktor Svith; om det ene var en Følge af det andet, skal jeg lade være med at sige, thi begge Dele var jo trods alt rart at have ved Haanden, naar man havde Brug derfor.

Een Nat fik jeg en rigtig Forskrækkelse i Lejren. Kl. var 2, og pludselig hører jeg noget rumstere nede for Enden af Teltet, og se, dér sidder Grethe i fuld Uniform, lange Gummistøvler og stor Spejderhat ned over Hovedet. Hun stirrer forvildet omkring, og nu kommer Forklaringen: Grethe havde Kl. 10 besøgt „Trine“, og da hun Kl. godt 10 kommer tilbage, er vi andre allerede slumret ind, og i Beundring af vi andre sovende sætter hun sig ned paa Madrassen, og Søvnens har da overrumplet hende, og hun er slumret ind i fuld

Galla. At Grethe, naar hun efter den Tid gik til Ro, blev spurgt, om hun ikke skulde have sine Gummistøvler paa, kan hun ikke forstaae os i. A propos fundne Sager. Ja, det er helt utroligt, hvordan man kan gaa og smøle med sine Sager, eller hvordan er det gaaet med Tandbørstningen? Efter Antallet af fundne Tandbørster at dømme, var der ikke saa faa, der de sidste Dage ikke fik børstet Tænder, og der var mange andre rare Ting af fundne Sager, ja, der kunde skrives en Liste saa lang derover.

Endnu fik vi en Oplevelse at se og høre, en Oplevelse, som vi aldrig vil glemme. Det var, da Kronprinsesse Ingrid kom til os i Lejren. De første Dage havde vi lagt Mærke til Kronprinsesse Ingrids Høj og Kronprinsessens Telt, og saa kom Dagen, da Kronprinsessen selv var iblandt os i Lejren, gik iblandt os og aflagde Besøg paa vore Lejrpladser.

Ja, der er meget at skrive om og fortælle; hver Dag var der noget nyt at se og høre. Fremmede Nationers Sprog lød omkring os, der var Folkedanse, Sange og Lege. Aldrig kan vi glemme de store Parader, hvor Cheferne talte til os, eller Gudstjenesten i Brahe Trolleborgs smukke Slotskirke, aldrig kan vi glemme de dejlige Timer, vi tilbragte en Sommeraften ved Lejrbaalet, alt er prentet dybt ind i vort Hjerte og Sind, — og nu er vi atter hjemme, hjemme til Arbejdet og Pligterne. Meget har vi at drøfte og fortælle, naar vi atter stiller til vore Tropsmøder; men lad os da, som Tak til vort Korps for denne dejlige Jubilæumslejr, arbejde og kæmpe frem efter de Idealer og Maal, vi har sat os indenfor vor Spejderbevægelse.

„Vibs“.

Lensgrevinde Reventlow og Fru Suzanne Lassen smager Sovsen til

Hvad syntes du om Lejren?

8 Udlændinge udtaler sig.

Hvad var det bedste?

Udlændingene har oversvømmet København.

Jeg træffer en lille mørkøjet og mørkhaaret Polak i B. T. Centralen og hjælper hende med at finde Gaver til dem derhjemme. Hendes Navn er Maria Urbanek — hun er den eneste af Komplottet, der er fra Danzig, alle de andre er fra Warszawa. „Hvad syntes du om Lejren, Maria?“ — „Ih jo — Lejren var dejlig, men det var en Skam, vi ikke kunde bade.“ „Ja, en Bruse gør jo intet Bad, men hvad var saa det allerbedste?“ — „At vi ikke havde

Nu løber jeg lige i Favnen paa en Englænderinde. Det viser sig, at hun hedder Miss No Name og er yderst lakonisk. „Splendid,“ siger hun om Lejren. „Ice cream,“ siger hun uden at blinke til det andet Spørgsmaal, saa nu ved jeg da, hvis Ispinde det var, jeg ustandseligt blev sat til at samle op!

Nu staar Sverige for Tur: Kaja Grönberg fra Ängelholm har Ordet. „Helt enkelt underbart!“ lyder det med Begejstring, „og det bedste var Frøken Flagstad“ — det er dog kun den halve Sandhed. Man mærker let, at Sessan ogsaa har en fin Plads i hendes Hjerte.

En lille, genert Finländer forfølges „Jylland“ rundt to Gange og bliver til sidst klemmt inde i et Hjørne ved Vaskepladserne. „Det var fint,“ faar jeg ud af hende, da hun ikke kan klare sig fri længere. „Gæstfriheden det bedste.“ Men Navnet beholdt hun som sin Hemmelighed, noget skulde hun da have i Fred.

For at blive ved Skandinavien — nu kommer Norge trampende oppe paa Dækket. Frk. E. Christiansen er den sidste og kommer i den sorte Gryde. „Det var en festlig leir,“ siger hun — „Sol, lys og venskab! Deilige omgivelser. Det bedste ved det hele udsigten fra leirbålspladsen . . .“

Mademoiselle J. Laethals, Belgien, er lige saa afvisende som Finland. Men heller ikke hun kan i Længden holde tæt med sin Mening. „Straalende,“ siger hun. „Det bedste var for mig Spejdernaanden i den store Konkurrence, og det internationale Venskab. Maa jeg saa faa Lov at gaa i Seng!“ „Ja — God Nat!“

Ved Glyptoteket kommer Litauen. Da det er gaaet op for dem, hvad Meningen er med det natlige Attentat, faar jeg ved Fromses Hjælp opklaret, at de synes om Lejren, især om de danske Pigespejderes Venlighed. Das allerbeste?! „Kronprinsesse Ingrid og Lady Baden Powells Ankomst,“ siger Føreren, V. Arminaitis, og det staar fast! Hende med Blyanten.

saa meget Arbejde! I havde jo sørget for det altsammen!“

Om Aftenen træffer jeg flere Venner paa Fregatten „Jylland“, og de bliver overfaldet med de samme to Spørgsmaal. Irlænderne læser K. I. Dale svare: „Meget fint organiseret og hver eneste saa hjælpsom og høflig mod os Gæster. Hendes kongelige Højhed Prinsesse Ingrid og Spejderchefens Besøg var det bedste. Mange Tak!“

Paa Rundtur paa forskellige af Stabens Arbejdspladser.

Husker I Ingse, Grete Thorbek og Ellen Dyhr siddende overskrævs paa hver sin Vandtønde eller højt til Vejrs paa en Lastbil fuld af Lejrkluns? Lad os begynde med at høre lidt om deres Arbejde:

Redaktøren spørger os: Hvordan var Arbejdet organiseret? Vi var tre, der havde med Transporten at gøre, og vi havde ordnet det saadan i Forvejen, at hver Division fik sin Farve Mærkesedler tilsendt for at lette Sorteringen af Godset.

— Hvordan ordnede I det saa i Lejren, inden Spejderne kom?

— Det allermeste Teltgods og Køkkenkasser var ankommet i god Tid, som vi havde bedt om, og vi begyndte derfor den 1. Juli med at køre Godset paa de Teltpladser, hvor de forskellige Troppes skulle være.

— Hvor mange Gange kørte I?

— Det er svært at sige helt nøjagtigt. De 2 første Dage for Lejren kørte vi 3 Transporter med vore flinke Vognmænd fra 6 Morgen til 9 Aften, og da blev der baade kørt Gods til Troppene og en Del Lejrmateriale, ikke mindst Lis Bangs Slik (heldigvis var der gaaet Hul paa en Abrikoskasse!).

— Hvordan gik saa Ankomstdagen?

— Ja, den Dag gik det stærkt, da kørte vi med 3 Biler for at faa Rygsækkene ud saa hurtigt som muligt; heldigvis havde vi kun det danske Gods til det store Rykind Kl. 2, for de fleste Udlændinge kom, saa vi kunde køre deres Gods rundt om Morgenen. Vi siger rundt, da der var mange Udlændinge, der boede rundt omkring i Huse i Korinth.

— Havde udenlandske Spejdere da saa meget Gods med?

— Ja, de havde temmelig meget; men en Del af dem skulde jo ogsaa være hjemmefra et Stykke Tid. Den Bagage, vi var mest imponeret af, var de 21 polske Spejderses. Alle Rygsækkene var ganske ens og velpakkede, og de havde ikke Spor ekstra Haandbagage — set med Transportøjne var det jo noget, vi satte Pris paa. Med Hensyn til vore egne Spejderses Bagage var der stort Fremskridt at spore fra

sidste Korpslejr, baade med Hensyn til Spejdernes egne Rygsække og Troppenes Lejrudstyr, baade paa Ud- og Hjemrejsen. Der var ingen løse Gryder med Havregrød som sidste Gang, derimod ser det ud til, at Troppene mangler Spejdere med Oplysermærke; vi modtog ikke ret mange rigtigt udfyldte Fragtbreve.

— Havde I mere, der skulde transporteres i Lejren?

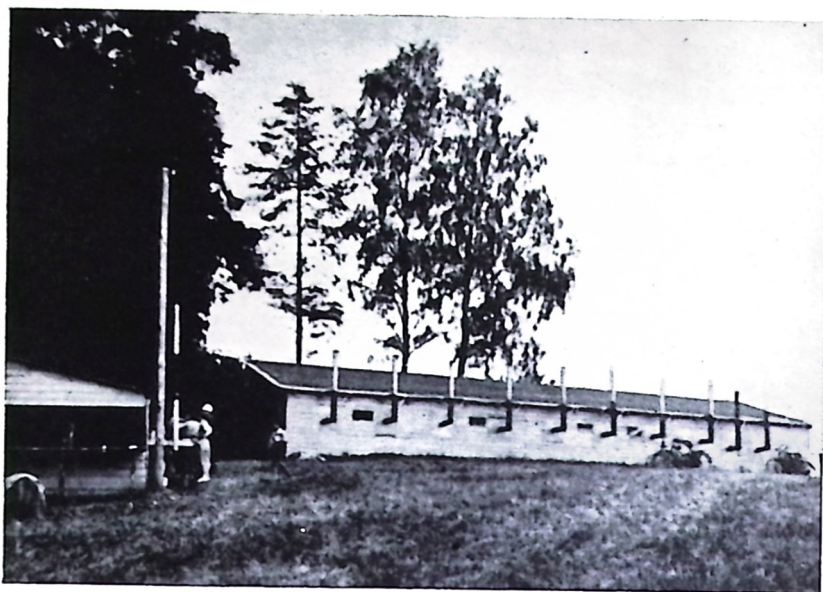
— Ja, vi skulde sørge for, at Middagsmaden kom ud hver Dag, men det var meget nemt, for Maden var altid parat i Høkkasser, naar vi kom og skulde hente den, og endelig skulde vi ogsaa sørge for, at der var Vand i Lejren. Det foregik paa den Maade, at vi havde 13 Vandtønder, der var anbragt ved Køkkenet og rundt omkring paa Vaskepladserne. Saadan en Tønde rummede 600 Liter. Vi fik Vandet fra Korinth Vandværk gennem en Brandhane paa Korinth Landevej. Det tog 15 Minutter at fylde de 3 Tønder, vi havde paa Lastbilen. Tønderne paa Lejrpladsen var anbragt saa praktisk, at Vandet kunde løbe fra Vognen ned i Tønderne.

— Hvor meget Vand menes der bliver brugt om Dagen?

— Vi har ikke helt det nøjagtige Tal, men vi regner med 15,000 Liter om Dagen, men somme Tider kom Mamma og skulde bruge en Tønde ekstra, naar hun skulde lave Sødsuppe.

Ingse, Thorbek og Ellen Dyhr.

Køkken-
barakken

Saa gaar vi over i den store Køkkenbarak og berder „Mamma“ fortælle om sit og sit Holds Arbejde.

— Hvornaar begyndte Du?

— Madplanen blev lagt i November, og de første Indkøb blev gjort i Februar; det gjaldt om at sikre sig de 40 Tønder Kartofler og de 900 kg Marmelade i god Tid for at være sikker paa at faa det.

— Fortæl om, hvor meget vi spiste?

— Der medgik 600 kg Medisterpølse, 350 kg Kalvekød, 450 kg Oksesteg. Til en Gang Sødssuppe: en Vandtøndes Indhold (600 l) og ca. 70 l Saft, og til Rabarbergød: 300 kg Rabarber, 75 kg Melis og 30 kg Jævning. Daglig blev der lavet Sauce af 275 l Sky og 25 kg Mel, og til Karrysauce brugtes 1½ kg Karry. I det hele blev der brugt ½ Tons Smør og ½ Tons Margarine, 6000 l Mælk, ca. 3000 Sigtebrød, 1000 Rugbrød, 17,000 Stk. Wienerbrød, 17,000 Æg, 1500 Agurker, ¾ Tons Melis og ½ Tons Havregryn.

— Hvordan var Arbejdet fordelt?

— I Køkkenet arbejdede ialt 25 Spejdere og 6 spejderinteresserede Damer, fordelt i 4 Afdelinger: 1) Marketenderi, 2) Tørkostudlevering, 3) det „fine“ Køkken og 4) det „store“ Køkken, hvor al Middagsmaden blev lavet.

— Hvordan var Køkkenet?

— Køkkenet var 30 m langt og 4½ m bredt; det „store“ Køkken, hvor de 8 fritstaaende Kedler stod, var alene de 15 m. Tørkostudleveringen var 8 m lang og havde Hylder til de 60 Ølkasser, hvori hver Trops Tørkost blev fordelt; Troppene afhentede Kasserne Kl. 14½—15 og afleverede dem igen Kl. 18—18½ (men havde svært ved at overholde Tiderne!). Mange Tropper havde den Opfattelse, at Tørkostudleveringen var en bedre Kolonialhandel

og troede, at de her kunde afhente Florsukker, Bagepulver og „hakkede“ Mandler, naar de fik Lyst til at bage. Marketenderiet var aabent 1 Time om Formiddagen og 2 om Eftermiddagen, og her kunde de udenlandske Spejdere og Førerne købe Kaffe, The og Cacao med Smaaskager.

I „det fine Køkken“ blev Maden lavet til de Delegerede og Gæsterne; de fik herfra Morgenmad, Eftermiddagskaffe og Aftensmad, men Middagen var den samme som i den øvrige Lejr.

Køkkenholdet begyndte paa Middagsmaden Kl. 7 om Morgen, da al Maden skulde være færdig og fordelt i Ølkasser og Spande til Kl. 10½; det tog nemlig 1 Time at faa

Maden kørt rundt paa Pladsen. Formaden blev lavet Dagen før om Eftermiddagen og opbevaret i Emaljespande.

Jeg synes, det var morsomt at organisere det store Lejrkøkken, og Arbejdet gik hurtigt fra Haanden, for alle var flinke til at hjælpe hinanden og tage sin Tørn.

Mamma.

*

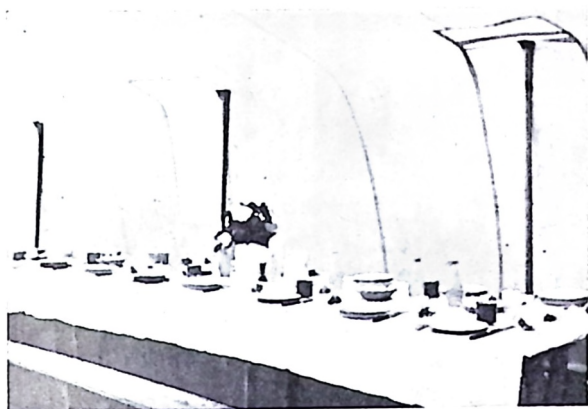
Fra Køkkenet gaar vi over til „De fine“s Telt, og „Fromse“ har Ordet:

Ja, saadan stod der paa Gryderne, der horte til det store Telt, hvor „de fine“ strømmede til 3—4 Gange om Dagen for at mættes.

Redaktøren har sagt mig, at Pigespejderne saa med megen Ærefrygt paa „de fine“ og deres Telt. Maa jeg saa fortælle jer, at de var en herlig Flok sultne Mennesker, der spiste løs af den for de fle-

Fra Tørkostudleveringen

Der er serveret!

stes Vedkommende fremmedartede Kost. De var saa meget Spejdere, at de uden at blinke spiste Vandgrød, roget Makrel, sød Suppe og hvad vi ellers fik af dansk Lejrmad.

Ja, hvem vandrede ind og ud af det store Telt? Repræsentanter fra mange, mange Lande og andre Verdensdele. I saa dem sikkert meget bedre, end vi gjorde, for vi inde i det store Telt, der skulde sørge for deres Tallerkener, saa mere paa disse end paa Personerne.

Vi fik den samme Mad som den øvrige Lejr, blot fik Udlændingene sød Suppe etc. i Stedet for Kærnemælk, for det er en Ret, ingen Udlænding forstaar. Jeg maa beundre det lille Hold, der sørgede for Maden til det store Telt, det var utroligt, hvad de fik ud af det, de havde til Raadighed til Aftensmaden. Det var Æg, Tomat, Agurk og grøn Salat, og hvad der var tilovers fra Middag. Resultatet var nydeligt og festligt, og ikke mindst velsmagende.

Denne lille tørre Beretning kan jeg ikke slutte uden at fortælle, at jeg havde 5 store Pigespejdere til Hjælp ved Opvarthningen, og de var saa enestaaende, at Korpsen kan være stolt af at eje saa dygtige, hjælpsomme og glade Pigespejdere, hvis hele Lejroplevelse det var at springe frem med fyldte Fade og tilbage med de tomte. Bagefter vaske op efter ofte 70 Personer paa de største Dage.

Vi dækkede med hvid og rød Emalje og tilsva-

rende Krus, vi skiftede med hvide og røde. Blomsterne paa Bordet var næsten hele Tiden holdt i gult og blaat, det internationale Flags Farver, dog ogsaa med hvidt og rødt. Paa de kongelige Dage havde vi rigtige Duge og Papirservietter, senere hvidt Papir paa Bordene. Vi vidste aldrig, om vi skulde servere for 40 eller 80; det var meget spændende hver Dag at se, naar Teltet fyldtes, om der var dækket til alle, der kom. Sproget, der benyttedes, var Engelsk, Tysk og Fransk og noget Fingersprog.

Fromse.

*

Lad os saa gaa op ad Bakken til Depotet. Det er Løyers Domæne, og vi giver Ordet til hende:

Redaktøren har bedt mig fortælle jer lidt om Depotets Arbejde i Lejren.

Oppe paa en høj Bakke med pragtfuld Udsigt over Lejren laa den Barak, hvor Depotet, sammen med Kontor, Post og Slik havde til Huse. Her var aabent Kl. 10—11½, 14—15½ og 18—19, og naar der var aabent, var der Liv og glade Dage. Folk stod i Kø og raabte og gestikulerede paa bedste Maade — alt afhængig af, hvad Nation, man tilhørte: „12 forskellige Postkort!“ — „Har De Søm?“ — „2 Films og et Vandfad.“ — „Een Knap og 2 Splitter.“ — „Kan man faa Fløjsbukser her?“ — „3 Bælteplader med Søm til 4“ o.s.v. Saadan gik det ustandseligt, og vi, der stod bag ved Disken, maatte flytte Fingrene hurtigt for at kunne tilfredsstille de mange, der stod paa Spring udenfor; og dog — selv om vi hæppede, hændte det, at Spejdere, der ankom, saa snart vi aabnede, aldrig naaede frem til Disken, før der blev lukket igen! Da det var sket nogle Gange, blev vi venligt anmodet om

Depotet er aabent

at have aabent et Par Timer mere om Dagen — det hjalp lidt, men ogsaa kun lidt; der var stadig „run“. Hvad var det, man vilde have? — Hvad var det, vi solgte? — Ja, spørg mig snarere, hvad vi ikke solgte! Lige fra Økser og Spader til Sejlgarn og Blyanter, Bolde, Cykleflag, hvide Huer, Spinnerreb, Films, Feltstole og Knobbaand o. s. v., o. s. v.; desuden alle Uniformsgenstande, en Masse Sangbøger og Lejrbøger, Skrivemateriale, Brevmapper, Skriveblokke, Autografbøger, Konvolutter og Postkort — jeg tror ca. 7000 af disse.

Endelig havde vi lidt Souvenirs: Bronzeplaquetter, Papirknive og Brevaabnere i Sølv med Kløver, Bogmærker i rød-hvide Baand, smaa Dannebrogssflag o. s. v.

Der var en Ting, der var meget svært: det var at faa Lemmen trukket til, naar Depotet skulde lukke: „Aah, maa jeg ikke lige faa en Gallasløjfe til Paradisen i Eftermiddag?“ — „Og nu har jeg staaet her en hel Time uden at kunne komme til“ — „Og jeg vil saa gerne se Album'et med Fotografierne.“

Det var svært, for man maatte være temmelig haard, ellers stod vi vist derude endnu — men naar vi saa havde smækket Lemmen i, og Slaaen var sat for, og vi „faldt ned“ paa hver sin Kasse, saa saa Butikken ogsaa let anstrengt ud, saa den maatte „pudses op“, inden vi aabnede igen. Det var meget spændende at tælle Kassen op, og den var ofte temmelig righoldig efter en stor Dag, — ialt kom der ca. 6700 Kr. ind.

Mine tre Hjælpere og jeg vil gerne takke jer alle sammen, fordi I gjorde Arbejdet saa morsomt og underholdende for os.

Løyer.

*

Ved Siden af Depotet har Kontoret, Lejrbanken og Pengevekslingen til Huse. Korpssekretæren staar for denne Afdeling sammen med Rete Kloch og Bankdirektor Thorbek, som veksler udenlandske Penge og udfører hele Bankforretninger — det er nu hans Maade at holde Sommerferie paa.

Lad mig høre lidt om, hvor mange Penge I tumlede med? spørger jeg Korpssekretæren.

30,000 Kr. var det meste, vi havde i Lejrkassen paa een Gang — indsat i Discontokassen i Faaborg. Lejrbanken havde en Omsætning paa 6739,88 Kr. — og det var ikke Smaasummer, „Ridder Aage“ (Hr. Thorbek) vekslede for de udenlandske Spejdere. En Dag sprængte Udlændingene Banken, der var kun ½ Time til Lukketid i Faaborg, og „Ridder Aage“ skulde ind og hente Forstærkninger. Den Bil, vi havde faaet til at køre for ham, kunde pludselig ikke komme af Sted. Men straks tilbød Kronprinsessen sin Bil og Chauffør. Saa Bankforretningen i Faaborg naaedes i rette Tid — men paa Faaborg Torv samlede den kongelige Bil Opløb, det var vist noget af en Skuffelse at se Hr. Thorbek stige ud af den!

Lejrens Telefon havde ogsaa til Huse i Kontoret. Den var os til stor Hjælp, men voldte os ogsaa mange Kvaler, naar man f. Eks. ringede op for at tale med Inger Andersen og troede, at vi straks kunde finde hende i Mængden.

Blev der glemt noget i Lejren?

Ja, vi havde jo en Del fundne Sager, men de sidste Dage svandt det godt i Bunken, saa det aller meste kom vi af med, inden Lejren sluttede. Jeg har endnu liggende tre smaa Punge, nogle Paradehatte, en Frakke, en Sweater og et Par Gummistøvler.

Korpssekretæren.

*

Jeg vil prøve at fortælle lidt om, hvad man ser og hører fra Kontoret; jeg skal gøre det saa skaansomt som muligt for ikke at tage noget af Glansen af de skønne Minder, I allesammen har fra Lejren. Ja, nu tror I vel sagtens, at vi deroppe havde det mindre rart og fandt det hele forfærdelig besværligt, men det er slet ikke Tilfældet; tværtimod, vi havde det ganske pragtfuldt, og vi har nydt det baade før, under og siden.

Naar Boden er aaben, er der Larm og Støj, saa man næsten ikke kan høre Ørenlyd; vi var da ogsaa ved næsten at tage Livet af de to Bankmænd, der en af de første og en af de sidste Dage indfandt

Penge

Hvor er det svært ikke at spille

sig fra Faaborg for at tage den værste Tørn med Vekslingen af fremmed Mønt; de fandt snart et Paaskud til at forsvinde, og saa sad vi der alene med „Haaret ned ad Nakken“, som man siger. Hr. Thorbek trøstede os med, at man heller ikke kunde byde nogen Bankmand at arbejde under saadanne Forhold!

Hr. Thorbek hørte heldigvis til de mere udholdende Bankmænd; han blev og hjalp os over mangen vanskelig Situation.

Der er et Mylder udenfor Kontoret!

„Har De ikke fundet en Tandbørste?“

„Jeg savner en Hat!“

„Her er en Ispind, som jeg har fundet!“

Midt i hele Virvaret kimer Telefonen ustandseligt. Der er immervæk Forældre, der ringer op for at tale med deres lille eller store Pige, og der er ofte en eller anden af Spejderne, der efter at have ringet op til Hjemmet ganske sporløst er forsvundet, naar Samtalen endelig kommer; naar hun langt om længe er opsporet, er de tre Minutter forlængst gaaet!

En spørger efter Brev, og en skal afsende Breve.

Hvis man oplyser, at den Slags foregaar paa Postkontoret, svares der frejdigt:

„Ja, men der er jo lukket!“

Uddelingstrekloveret arbejder

Ligeledes lyder det ikke een, men mange Gange: „Maa jeg be' om nogle Frimærker?“

Tilslidst, da vi er ved at være trætte af at besvare disse Forespørgsler benægtende, skriver vi paa et Skilt:

FRIMÆRKER FAAS IKKE HER,
MEN PAA POSTKONTORET

Det hjælper bare ikke udover, at vi sparer Stemmen, idet vi kun peger paa Skiltet.

Ind imellem indsættes og hæves der Penge i Lejrbanken, og der veksles en utrolig Bunke udenlandske Penge.

En skal have flere Hundrede Kroner taget ud af Banken, en skal have fem Øre sat ind, en skal have vekslet 65 £ i danske Penge, og en skal have en udenlandsk Check vekslet delvis i udenlandske og delvis i danske Penge.

Dette er kun Banken, men alle de andre Boder har mindst lige saa travlt. Naar vi synes, det ser mest haabløst ud, dukker Lis Bang op som en frelsende Engel og aabner sin Slikbod, og straks er hele Mylderet derovre; vi aander lidt friere, og vor Ven, Hr. Thorbek, kommer med et godt Forslag: Kaffe!

Det er nu ikke helt sandt, at der hele Tiden er Støj; jeg har oplevet et Øjeblik, da der var fuldkommen stille! Det var, da Kronprinsessen blev ringet op fra Amalienborg; een fo'r efter Hendes kongelige Højhed, mens vi andre tyssede paa de omkringstaaende og fik de nærmeste bragt lidt paa Afstand, saa da Kronprinsessen kom, var der næsten fuldkommen Ro, og vi, der havde siddet derinde, var jo selvfølgelig flygtet.

Det var næsten uhyggeligt, saa stille der var.

Men saa snart Samtalen var forbi, begyndte Larven igen.

Naar Kontoret er lukket, gør vi vore Regnskaber op og bringer vore Penge i Sikkerhed. Men end ikke endnu er der tomt. Om Aftenen efter Lejrbaalene modes nogle af „de store“ og forbereder

Fru Thorbek

Opgaver eller laver Lejravis; der siges, at man somme Tider ser et svagt Lysskær deroppe langt ud paa de saakaldte „smaa Timer“.

Det er med Vemod, vi den sidste Dag om For-middagen sidder deroppe og slutter vore Regnskaber af. Vi har haft en ganske vidunderlig Udsigt over Lejrpladsen deroppe fra, men allerede nu er en Masse af Teltene faldet, og inden vi er færdige, er de fleste Troppe allerede draget af Sted.

Det ser uendelig trist ud, men for at holde Humøret oppe begynder vi at tale om næste Korps-lejr og haaber paa, at vi maa faa Lov at hjælpe til dér ogsaa.

En Kontormedhjælper.

*

Lejrens kæreste Samlingssted, Slikboden, naar vi nu til — men den har desværre ikke ladet høre fra sig. Det forlyder, at Omsætningen var over al Forventning, og at Lis Bang fik mere end de 1000 Kr.s Overskud, hun havde haabet paa for Lejren.

*

Fra saavel Spejdernes som fra Besøgendes Side lød der Beundring for Lejrens gode sanitære Indretninger og for de praktiske Barakker. „Men det har vel Fagmænd lavet?“ Ja, Chefen og Fru Thorbek kan nok snart regnes til Fagmænd — de to har givet Tegninger til det hele og beregnet Størrelser og Materiale dertil — og Spejderskolens Altmuligmand, Tømrer Mølskov, udførte dem.

Udmaaling af Lejrpladserne, Anskaffelse af Brænde og Materialer var nogle af de Ting, der sorterede under Fru Thorbek. Lejrpladserne var i Størrelse beregnet til ca. 90 cm Frontlinje pr. Spej-

der, og de var alle 25 m dybe. „Gaderne“ imellem var 5 m brede. Der blev blandt andet købt 25 m³ Bogebrænde, 18 Læs Grankvas, 300 Stk. friske Grantræer, 1800 Stk. Bord- og Bænkeben, 1500 Alen Brædder til Borde og Bænke, godt 600 m Sække-lærred og 15 Stk. Vandtonder à 600 Liter.

I senere Blade kommer vi tilbage til forskellige af Lejrens praktiske Indretninger.

*

Paa Opfordring skal jeg fremkomme med en Udtalelse fra Udstillingen.

En Statistik over de besøgendes Antal kan jeg ikke give, da der altid var fuldt af Folk i Lokalet, naar jeg kom for at „lukke op“. — Hvad der interesserede mest? Var det „Lange Maren“ med sit Telt og hele sin Udrustning? Var det den naturtro Woodcraft-Udstilling eller den store Samling Tavler? Var det Husfliden eller Arbejdsbøgerne og Arkiverne? Eller var det maaske mest af alt Miniature-Lejrpladsen, hvor alt tænkeligt var taget i Betragtning? Jeg véd det ikke, men jeg véd, at mange af jer har hentet Idéer derfra, at domme efter de mange Notesbøger, som der stadigt blev skrevet flittigt i. Der kunde passende have staaet som Motto over Indgangen: „Gak hjem og gør ligesaa.“

Mit andet Job i Lejren var Redaktionen af „Jubi“.

Som andre moderne Blade skulde ogsaa „Jubi“ sættes sammen i de stille Nattetimer; derfor saa I saa tit den lille Lampe lyse imellem Sprækkerne oppe i Barakken paa Højen. Hvad man der nu foregaar? tænkte I — naa, det er naturligvis „de fine“, dem med Armbundene, der delikaterer sig —. Kun faa af jer anede, at det var Lejravisen, som Redaktionen — kraftig bistaaet af den utrættelige Aalborg-Journalist Carla Højfeldt — arbejdede med. Alle jeres mange Udkast og Artikler, som den lille Kasse næppe kunde rumme, skulde jo gennemgaaes, saa alt det bedste kunde komme paa Tryk, og som det stadig højmoderne Bladforetagende skulde Abonnenterne have Bladet friskt til Morgenkaffen, ingen gamle Vittigheder, nej, helst Oplevelser, som næppe var færdige. Derfor klaprede den lille Skrivemaskine — og derfor lyste Lampen paa Højen.

Nigger.

Turneringen.

Som sædvanlig i vore Korpslejr prægede Turneringen Lejrens første Dage. Der var mange dygtige Hold og alle gik paa Opgaverne med krum Hals. Det var morsomt at se, hvor dygtigt de nye Troppe hævdede sig blandt de „gamle“.

Her følger ganske kort de forskellige Opgaver:

Altmuligmand: Spejderne medbringer Værktøj. Der udleveres et Stykke Træ til hver. Størrelse 25×10×7 cm.
„Snit en Ske“.

Lappe Cykel: En punkteret Cykel udleveres. Sp., som medbringer den pakkede Rygsæk og egne Lappegrejer, skal hurtigst muligt lappe Cyklen og sætte Oppakningen paa.

Iagttagelsesleg: Der udspilles et Drama, som varer ca. 10 Minutter. — Bagefter skal Sp. besvare nogle Spørgsmaal for at vise, hvad de har iagttaget og opfattet af „Dramaet“.

Knob Opgave: Materiale udleveres.

1. Hejs et Flag.
2. Hejs et Flag m. Slipperstik.
3. Lav en midlertidig Bardun.
4. Bind Proppen fast paa Flasken.
5. Bind sammen til Forsendelse og sæt Mærkesedler paa.
 - a) et Sæt Teltstænger,
 - b) en Sæk,
 - c) en Pakke.

Lapning, Stopning: Materiale udleveres.

„Grethe har under Madlavning brændt Hul i sin ternede Kittel. Lis kom hjem med sin Uniform revet paa en Træstub. Hvad er der at gøre ved de to Ting?“

Tænde Baal, koge Vand: Kedel og Vand medbringes. Brænde samles.

„Kog 1 Liter Vand saa hurtigt som muligt“.

Madlavning: Raavarer udleveres. Køkkenudstyr, Materiale til Ovn medbringes.

Hvert Hold faar udleveret en Opskrift paa:

1. Kalvefrikassé.
2. Aristokrater (Smaakager).

Teltrejsning: Udleveres et 4-Mands Telt.

Teltet rejses og tages ned igen.

Konduite: I Løbet af tre Timer skal Holdet efter et udleveret Kort finde 5 afmærkede Poster. Hver Post indeholder en Opgave.

Kronprinsessen smager paa Kagerne

Stik, Længdekast, Boldleg: Stik efter Maalskive. 8 m Afstand. Et Forsøg hver. Længdekast to og to. Afstanden gradvis forøget.

Boldleg opgives af Dommeren og leges efter 3 Minutters Betænkningstid af hele Holdet.

Lejrarbejde: Hvert Hold laver til sit Telt: Jasminbusk, Skostativ og Rygsækstativ. Materiale udleveres.

Orden: Bedømmes under hele Turneringen.

Præmier

for Bidrag til dette Blad er vundet af:

For Billeder:

Fru Emmy Hounby, Slagelse.

Magda Andersen, Hurup.

Gunhild Ifversen, Hjørring.

Anna Lund Jensen, Hjørring.

Disse faar hver et Gavekort fra Depotet paa 5 Kr.

Gerda Knudsen, Sønderborg Trop. „Fredbo“, Ragebøl.

En Spejder fra 4. København (Navn udbedes. Det er Billedet af Spejderen, som blæser Reveille, der har vundet Præmien).

	Ribe	I Aalborg	Hobro	Varde	I Fredericia	Meiserne	Fuglebakken	Frederiksberg	Aabenraa	Grenaa	Slagelse	II Hellerup	Esbjerg	II Aarhus	Nakskov	Kolding	Roskilde	Sorø	Hjørring	Samsø	Rudkøbing	Silkeborg	Hvidegaard	Viborg	Dr. Dagmar	I Aarhus	Sønderborg	Næstved	I Øbro	Odense	Thisted	II Kbhvn.	Faaborg	Rønne	Sindal	Randers	IV Kbhvn.	I Hellerup	Horsens	Køge	
Altmulig- mand	6	4	8	5	5	8	6	5	5	6	7	5	5	9	5	5	6	6	8	5	7	5	6	7	6	4	6	6	5	6	9	6	9	5	7	8	10	8	5	5	
Lappe Cykle	8	4	9	9	9	8	10	10	9	9	9	6	6	8	6	5	9	9	9	9	6	5	8	9	0	8	8	9	8	10	8	9	9	8	9	8	10	10	9	8	
lægtagelses- læg	6	7	5	4	2	2	6	6	4	6	6	6	5	6	6	6	4	5	5	7	6	6	7	6	0	6	4	6	5	6	3	5	7	5	5	7	6	7	6	5	
Knoborggave	7	7	3	4	6	9	7	8	7	6	8	8	8	8	7	6	9	7	8	6	7	5	0	6	6	5	9	6	6	7	2	5	7	3	9	9	9	9	6	7	6
Lapning Stopning	8	6	8	7	5	6	9	7	10	8	6	9	9	7	7	8	10	7	9	9	5	9	9	9	9	8	10	9	8	9	3	8	4	6	7	8	9	9	10	5	
Tænde Baal Køge Vand	4	6	9	4	4	8	9	8	7	7	8	7	7	7	6	7	5	8	8	4	7	6	6	7	5	6	6	7	6	7	4	6	3	7	8	8	7	4	4		
Madlavning	8	8	9	9	8	8	9	8	8	8	10	10	9	8	8	8	8	9	8	9	8	7	9	9	9	9	9	8	9	7	8	8	7	7	9	9	9	9	7	6	
Konduite- opgave	6	5	7	3	4	4	6	4	5	4	7	5	6	7	3	4	3	3	3	7	3	3	5	7	3	5	6	4	6	5	3	8	7	6	5	6	5	7	2	6	
Teltrejsning	10	7	7	7	7	8	8	10	8	8	7	7	6	8	8	6	5	8	8	6	7	8	7	7	8	8	8	8	7	8	8	7	7	6	7	7	7	8	7		
Silk- Længdekast	7	7	7	4	7	7	7	8	7	7	8	8	7	7	6	8	7	6	7	6	4	6	6	6	4	5	8	7	7	7	7	7	7	6	6	7	8	6	7		
Lejrarbejde	6	5	6	3	6	7	5	6	6	5	10	6	4	5	4	2	4	4	7	4	0	2	4	6	2	2	9	7	5	4	4	7	6	3	5	6	5	5	4		
Orden	8	9	9	9	9	9	10	9	7	10	10	8	10	10	9	9	9	10	8	6	8	8	8	8	6	8	9	9	8	9	7	9	9	8	9	7	10	8	7		
Silke- karakter	84	75	87	68	72	81	93	90	84	84	96	85	82	90	75	74	79	80	91	79	67	71	73	87	58	74	92	86	79	87	62	89	83	68	81	89	87	93	77	70	
	Hold-Opgaver										Enkeltmands-Opgaver																														

Hold-Opgaver

Enkeltmands-Opgaver

1. Præmie: Slagelse. — 2. Præmie Fuglebakken, I Hellerup. — 3. Præmie: Sønderborg. — Bedst i Konduite: II Kbhvn.
Ekstra Præmie, uddelt af Dir. Lønnov, Faaborg, for bedste Køgested og Ovn: Randers.

Begge faar Gavekort fra Depotet paa 2,50 Kr. — Der er Forskel paa Præmierne, fordi de første har indsendt mindst 2 præmieværdige Billeder hver.

For Referater og Vers:

„Vips“ Aamann, Enghavevej 1, Varde.
Grethe Henriksen, Hvidegaard Trop.
Else Nielsen, Hvidegaard Trop.
Rete Kloch, Hjørring.
Gavekort fra Depotet paa 2,50 Kr.

For Tegninger:

Else Nielsen (eller er det Grethe Henriksen?), Hvidegaard Trop, og „Ass“, Hjørring Trop.

Gavekort fra Depotet paa 2,50 Kr.

— — —
Pressefotograf, Fru Phernet Hansen, Berlingske Tidende, og Journalist, Frk. Gunhild Bork, Nykøbing F., faar hver et Aarsabonnement paa „Pigespejderne“ med Tak for gode Billeder og Artikel.

— — —
Jeg lovede desuden 50 Øre for hvert Billede, som blev brugt i Bladet, men ved Billedernes Opklæbning i Trykkeriet er nogle Navne forsvundet, derfor bedes enhver, der er forurettet, hurtigt henvende sig til

Redaktøren.

Gode Billeder fra Lejren.

Lejrfotografen meddeler, at hun har samlet alle sine Billeder i et stort Album, og de Troppe, der kunde ønske at se dette Album og bestille Billeder derefter, kan inden 15. Oktober skrive til

May Thendrup, Foto-Hallen,
Gravensgade 19, Aalborg.

Se her!

Dette Nummer af Bladet er trykt i et større Oplag end sædvanlig, saa hvis nogen af jer ønsker ekstra Eksemplarer, kan I faa dem fra Korpskontoret for 75 Øre Stykket. Tror du ikke, du skulde sende det til din Kammerat i Udlandet?

Til Morgen's
gudstjeneste
i Slotskirken

Den sidste Dag i Pigespejderlejren paa Brahetrolleborg.

Fra »Hjørring Avis«

Den sidste Tid i Lejren gik lidt mere stille end de første begivenhedsrige Dage. Lørdag var der Udflugt til Odense for Gæsterne, og de, der blev tilbage, forstod da først for Alvor, hvor mange Udlændinge der var i Lejren. Lejrens Kolorit var ganske forsvundet, mens Gæsterne var ude paa Tur.

Lejravisen „Jubi“ udkom med 4 Numre, og en særlig engelsk Udgave indeholdt det bedste Stof af disse Numre plus en Del, som Gæsterne selv havde skrevet.

Paa Slottet var der arrangeret en Udstilling af Tropsarbejder, og til Fordel for Korpsset solgtes Husflid, som Troppene havde lavet i Vinterens Løb. Paa Lejrpladsen havde de polske Spejdere en meget smuk Udstilling af Husflid, der desværre ikke var til Salg.

Søndag Formiddag var der baade engelsk og dansk Gudstjeneste i Brahetrolleborg Slotskirke, og om Eftermiddagen var der forskellige smaa Konkurrencer i Langbold,

Haandbold, Tovtrækning m. m. Om Aftenen samledes alle til den sidste store Parade. Spejderchefen, Frk. Flagstad, takkede Lensgrevinde Reventlow, fordi vi maatte komme til Brahe-Trolleborg, og 5 smaa Spejdere med hver sin Buket i Haanden kom nu frem og bragte med Fru Morville, Viborg, som Ordfører Spejdernes Tak til Lensgrevinde og de fire Lejrchefer: Frk. Flagstad, Komtesse Haugwitz, Fru Thorbek og Fru Holmblad Lund. Fra alle Sider kom derefter udenlandske Spejdere løbende over Pladsen, en fra hvert Land, og samlet overrakte de en smuk Buket med Baand i alle Nationernes Farver til Komtesse Haugwitz, der havde haft det specielle Hverv i Lejren at sørge for Gæsterne.

Da Flagene var taget ned, kommanderede Chefen: Træd af, men Spejderne, der ikke vilde snydes for deres Flagsang, blev ganske roligt staaende. „Hvad venter I paa?“ spurgte Chefen. „Vi vil synge“. „Hvad vil I synge?“ „For Flaget.“ „Naa-aa!“ For sidste Gang dirigerede Frk. Flagstad: Fra Himlen er du faldet — og som en sidste Hyldest kom alle Standerne derefter i Løb op mod Lejrcheferne. Da Chefen for anden Gang kommanderede: Træd af, lystrede Spejderne, og Trop-

pene drog hver til sit for senere at samles til Lejrbaal i Parken.

Ogsaa Lejrbaalet bar Præg af, at det var Lejrens sidste. De forskellige Landes Tak blev tolket paa mange forskellige Maader, og det var morsomt at høre de fleste af dem slutte med paa Dansk at sige: Tusind Tak! Ritmester Lembcke takkede paa Forældrenes Vegne og mindedes den Tid, da han som Chef for Det danske Spejderkorps ogsaa var Chef for Pigespejderne. Da var Pigerne Dreng, og Ritmesteren lykønskede Korpsset til den Kvindelighed, der nu herskede overalt, og til den udmærkede Maade, hvorpaa Lejren var bygget op og ledet.

— — —

Det blev sent, før de travle Førere kunde gaa til Ro, og de sidste var ikke i Seng, før de næste stod op. Lejren skulde brydes, Teltene faldt som Korthuse, og i Løbet af Morgentimerne var alt forbi — hist og her stod kun Telte, der skulde huse den lille Stab af Spejdere, der skulde blive tilbage og fjerne de sidste Rester fra Lejrpladsen. Jubilæumslejren var forbi, men gemt i mangan taknemmelig Pigespejders Hjerte bæres Mindet om den ud over Danmark og ud til Jordens fjerneste Egne.

—h.

JUBIL
LE-
UNG
LETR
1936

Den nye

Pigespejdersangbog

er nu udkommen!

Bestil Sangbogen gennem Troppen, som samler alle Bestillinger — derved spares der Porto. — Sangbogen faas fra **Pigespejderdepotet, Vestervoldgade Nr. 94^{III}, København V.**, og koster **Kr. 1,25.**

Den er med mange nye Sange og Noder.

Pigespejderdepotet

i Korinth

**er flyttet til Filialen
Vestervoldgade 94^{III}
København V.**

Post-Giro Nr. 40673

Telefon Byen 2573x